

По-третє, якщо при впровадженні технологічних інновацій в діяльність організацій перш за все враховується величина витрат на НДДКР, то у випадку з банками в основному має місце оцінка витрат на покупку вже наявних на ринку технологій.

Основна роль інновацій при наявності конкуренції на ринку полягає в тому, щоб забезпечити банкам, що здійснюють інноваційну діяльність, технологічне домінування на ринку. Успіх в умовах конкуренції залежить, в першу чергу, від бачення і розуміння керівництвом банку обраної і реалізованої стратегії на основі сформованих конкурентних переваг. З цього випливає висновок, що банкам необхідно підвищувати свою конкурентоспроможність на ринку шляхом використання інновацій [2].

На ринку банківських послуг існує жорстка конкуренція між українськими і іноземними банками за великих і вигідних клієнтів. Для залучення перспективних клієнтів банки готові інвестувати ресурси в нові технології, які дозволять в подальшому запропонувати корпоративним і приватним клієнтам більш якісні і зручні банківські послуги.

Процес впровадження інновацій повинен бути спрямований на забезпечення швидкого розвитку та оновлення послуг, освоєння нових способів підвищення якості сервісу, організації і планування внутрішньобанківських процесів. Подібне оновлення в подальшому забезпечить підвищення лояльності клієнтів, зниження витрат праці та підвищення ефективності діяльності банку в цілому.

1. Єгоричева С.Б. Сутність та особливості банківських інновацій / С.Б. Єгоричева // Управління розвитком: збірник наукових статей. – 2005. - № 3. – С. 150-157.

2. Меренкова О.В. Інноваційні технології банківської діяльності як елемент сучасного економічного мислення / О. В. Меренкова // Сучасна картина світу: Природа, суспільство, людина: збірник наукових праць. - Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. - С. 186-194.

## **СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ**

*Змієвська В.І.*

*Науковий керівник – Плотницька С.І., д-р екон. наук, доцент*

Все більш активна інтеграція України в глобальні економічні процеси та наростання конкуренції в більшості сфер і галузей народного господарства диктують необхідність постійного підвищення ефективності управління підприємствами.

Ефективність є узагальнюючим критерієм діяльності підприємства та ґрунтується на таких критеріях, як точність, надійність, швидко-

дія і стабільність, які, в свою чергу, діляться на інтегральні та детальні показники [1].

Для розуміння ефективності управління підприємством в цілому необхідно провести його всебічний аналіз. Так, М.В. Височіна визначає ефективність «як складну багатогранну характеристику результативності управління в окремих функціональних підсистемах. Ефективність управління діяльністю підприємства визначається як результативність управління маркетинговою, виробничою, фінансовою, інноваційною та кадровою діяльностями [2].

Більшість науковців визначають ефективність управлінської діяльності як відношення ефекту (результату) до витрат або ресурсів, що були витрачені на його отримання. Тобто критерії ефективності формуються на основі витратного (спожиті ресурси) і ресурсного (застосовані ресурси) підходів.

Ефективність управління підприємством доцільно розглядати у вигляді системи, яка може досягти успіху за умови функціонування відповідного механізму. Основні елементи даної системи полягають в плануванні, комунікації, координації, стимулювання і контроль. Ці елементи взаємопов'язані між собою, вони гармонійно доповнюють один одного при правильному функціонуванні на підприємстві. Забезпечення максимізації роботи механізму полягає в допомозі основних бізнес-сфер підприємства (маркетингу, збуту продукції, розробки і виробництва продукції, якості, зберігання, сервісу, фінансів, кадрів підприємства, тощо).

Визначення та оцінка ефективності управління підприємством набуває особливо важливого значення, оскільки дозволяє оцінити рівень ефективності системи управління, виявити наявні і потенційні можливості її розвитку, забезпечити необхідною інформацією для прийняття відповідних управлінських рішень як внутрішніх, так і зовнішніх стейкхолдерів.

Відзначаючи складність формування узагальнених оцінок ефективності менеджменту, деякі вчені наголошують на доцільності використання оперативних показників, таких як прибутковість, зростання, ринкова частка, соціальна відповідальність, тощо [3]. Саме оперативні показники відображають реальні результати роботи підприємства. При цьому слід зазначити, що багато з існуючих цілей (а також показників їх досягнення) носять суперечливий характер – збільшення одного показника призводить до зниження іншого і навпаки. Наприклад, швидке зростання компанії може знизити її фінансову стабільність, а збільшення витрат на соціальну сферу призведе до зниження прибутковості. Також необхідно відмітити, що на даний час не має загально-

прийнятих показників для проведення оцінки ефективності менеджменту.

Узагальнюючи, можемо зробити наступні висновки щодо сутності та змісту поняття ефективності управління підприємством:

- виступає найбільш узагальнюючим критерієм оцінки управлінської діяльності;
- визначає лише кінцеві результати управлінської діяльності;
- враховує затрати та ресурси, які були витрачені на отримання результатів;
- бере до уваги часовий фактор;
- оцінюється здебільшого кількісними показниками;
- визначається як під впливом чинників внутрішнього, так і зовнішнього середовища;
- формується на визначених системах оцінки.

1. Дафт Р. Теорія організації: підручник для студентів вузів, що навчаються за спеціальністю «Менеджмент організації»: пер. з англ. / Під ред. Е.М. Короткова; предисл. Е.М. Короткова. М. : ЮнітіДана, 2006. 736 с. (Серія «Зарубіжний підручник»).

2. Височіна М.В. Аналіз методів оцінювання ефективності управління діяльністю підприємства: – [Електронний ресурс] / М.В. Височіна – Режим доступу: [http://www.nbuuv.gov.ua/portal/soc\\_gum/knp/161/knp161\\_86-89.pdf](http://www.nbuuv.gov.ua/portal/soc_gum/knp/161/knp161_86-89.pdf).

3. Христенко Л. М. Оцінка внутрішньої ефективності управління підприємством: – [Електронний ресурс] / Л.М. Христенко – Режим доступу: [http://www.nbuuv.gov.ua/portal/Soc\\_Gum/Emp/2009\\_21/11Khris.htm](http://www.nbuuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Emp/2009_21/11Khris.htm).

## **УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА**

*Харченко Ю.В.*

*Науковий керівник – Плотницька С.І., д-р екон. наук, доцент*

Ефективне управління у будівництві можливе лише за умови формування цілісної системи, яка призначена для вирішення основних задач управління. Саме тому необхідною умовою життєдіяльності будівельного підприємства у сучасних економічних умовах є формування системи управління організаційно-економічною безпекою, яка за стратегічним, тактичним та оперативним рівнем дозволить забезпечити рівномірну зміну факторів внутрішнього та зовнішнього середовища будівельного підприємства та знизити до рівня, в межах якого підприємство зможе функціонувати без загрози його діяльності.

Забезпечення організаційно-економічної безпеки сучасного будівельного підприємства має бути направлене на досягнення взаємодії всіх елементів, засобів та заходів в системі організаційно-економічної